از شرایط فعلی خسته شده‌ام

سیدجواد هاشمی تهیه‌کننده و کارگردان سینما با ابراز نارضایتی از تجربه اکران آنلاین فیلم‌هایش، به دلیل خسارت ناشی از دانلودهای غیرقانونی، از مبلغ پرداختی از سوی تلویزیون بابت خرید حق پخش «پیشونی سفید۳» نیز انتقاد کرد. او در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر درباره فعالیت‌های سینمایی خود گفت: هرچند می‌خواستم اکران «تورنادو» در سینماها ادامه داشته باشند اما آن را به صورت آنلاین اکران کردم و متأسفانه نتیجه مثبتی از این کار نگرفتم، در واقع این کار برای من خروجی خوبی نداشت چون دانلود غیرقانونی برای این فیلم سینمایی بسیار زیاد بود و همین مسئله به فروش فیلم در اکران آنلاین ضربه زد.

او یادآور شد: البته برخی می‌گویند که اکران آنلاین این فیلم فروش خوبی داشته و بیش از ۲۰ هزار بازدیدکننده در اکران آنلاین داشته است، اما پولی که از این اکران به دست آوردیم مقایسه با هزینه تولید نمی‌شود، به همین دلیل ترجیح می‌دهم دیگر این نوع از اکران را تجربه نکنم.

این کارگردان با اشاره به اینکه ۲ فیلم سینمایی «جزیره فضایی» و «شهر گربه‌های ۱» را آماده اکران دارد خاطرنشان کرد نمی‌دانم چه تصمیمی برای اکران این فیلم‌ها بگیرم، متأسفانه در شرایط فعلی تلویزیون نیز با ما همراهی نمی‌کند و هیچ تبلیغ مناسبی برای این فیلم‌ها ندارد و بیشتر آثاری که مورد پسند خودش است را در تلویزیون تبلیغ می‌کند.

او یادآور شد: در چنین شرایطی که از هیچ کجا حمایتی دریافت نمی‌کنیم حیات سینمای کودک چگونه می‌تواند ادامه پیدا کرده و نفس بکشد، متأسفانه هیچ‌کس توجهی به این شرایط نمی‌کند. به عنوان یک کارگردان و تهیه‌کننده سینمای کودک از شرایط فعلی خسته شده‌ام زیرا بدهکاری‌های من برای ساخت فیلم‌ها زیاد شده است و تنها چیزی که از تولید فیلم کودک به من می‌رسد رضایت و لذت مخاطب از دیدن این فیلم‌هاست.

به گفته هاشمی تلویزیون «پیشونی سفید ۳» را با ۱۳۰ میلیون تومان خریداری کرده است که این مبلغ حتی دستمزد یک بازیگر این فیلم نیست: اگر می‌خواستم با وضعیت اقتصادی فعلی «پیشونی سفید ۳» را بسازم باید ۵ میلیارد تومان هزینه می‌کردم

واکاوی وجهه تاریخی شاهنامه

نشست نقد و بررسی کتاب «سنجش منابع تاریخی شاهنامه» در مشهد برگزار شد

زندگی با ادبیات

محمدی

نشست نقد و بررسی کتاب «سنجش منابع تاریخی شاهنامه در پادشاهی خسرو انوشیروان»، به کوشش موسسه فرهنگی هنری خردسرای فردوسی، پنجشنبه گذشته به صورت اینترنتی در اینستاگرام برگزار شد. در این جلسه که با میزبانی محمد بیانی، دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی مشهد، در مقام مجری و کارشناس برگزار شد، علاوه بر نویسنده کتاب (فرزین غفوری) استادان دیگری از جمله ابوالفضل خطیبی و سجاد آیدنلو (در جایگاه منتقد) نیز حضور یافتند.

این جلسه که در ادامه سلسله نشست‌های نقد کتاب تشکیل شده بود، با سخنان بیانی در شرح وجوه مختلف شاهنامه فردوسی آغاز شد که مطابق با توضیحات او، شاهنامه واجد سه بخش اسطوره‌ای (اساطیری)، حماسی (پهلوانی) و تاریخی است. او در ادامه توضیح داد که متأسفانه عموم پژوهش‌های انجام شده درباره شاهنامه فردوسی در ایران به دو بخش نخست اختصاص دارند در حالی که وجه تاریخی شاهنامه نیز از اهمیت بالایی برخوردار است و به قدر کافی محل پژوهش واقع نشده است. بیانی سپس به دیدگاه‌های مختلف درباره میزان سندیت تاریخی شاهنامه اشاره کرد و توضیح داد که کتاب «سنجش منابع تاریخی شاهنامه در پادشاهی خسرو انوشیروان»، ضمن مقایسه گزارش‌های تاریخی با محتویات گزارشی شاهنامه و در حالی که کاملا جانب انصاف و بی‌نظری را رعایت کرده، به تأیید یا رد استنادات تاریخی شاهنامه فردوسی پرداخته است.

میزان سندیت تاریخی شاهنامه

سجاد آیدنلو، استاد ادبیات و نخستین میهمان این نشست نقد و بررسی کتاب، که به دلیل پرهیزش از به کارگیری شبکه‌های اجتماعی، به صورت تلفنی در جلسه حضور یافته بود، سخنان خود را با نگاهی به جریان‌های رایج در رویارویی با موضوع کتاب، یعنی میزان سندیت تاریخی شاهنامه، آغاز کرد. بنا بر توضیحات آیدنلو، جریان اول در این عرصه، شاهنامه را تاریخ محض ایران می‌داند در حالی که جریان دوم بر این باور است که شاهنامه از ارزش سندیت تاریخی برخوردار نیست و صرفا یک اثر حماسی و اساطیری به شمار می‌رود. وی در ادامه، خود را هم‌نظر با دیدگاه سومی معرفی کرد که بر اساس آن، اگرچه شاهنامه فردوسی پر از عناصر اساطیری و حماسی است، اما این موضوع نافی آگاهی‌های تاریخی خاصی که می‌تواند به مخاطبانش عرضه کند، نیست و کتاب «سنجش منابع تاریخی شاهنامه در پادشاهی خسرو انوشیروان» هم بر اساس همین دیدگاه به رشته تحریر درآمده است.

آیدنلود توضیح داد که کتاب «سنجش منابع تاریخی شاهنامه در پادشاهی خسرو انوشیروان»، حاصل تلاش حدودا هشت ساله نویسنده آن بوده و با ارجاع به ۳۶۲ منبع و کیفیت انتشار خوب، جزو متون معتبر در بازنمایی وجوه تاریخی شاهنامه به شمار می‌رود. وی همچنین به تبیین این موضوع پرداخت که آیا شاهنامه فردوسی فقط یک منبع تاریخی داشته یا اینکه از چند منبع بهره برده است. آیدنلو که خودش را، هم‌نظر با مؤلف کتاب، طرفدار دیدگاه دوم معرفی کرد، در توضیح مطلب به نمونه‌هایی عینی از ابیات شاهنامه اشاره داشت و اعتبار نظر دوم را با ذکر مثال‌هایی روشن نمود. او سخنان خود را با توصیه پژوهشگران و دانشجویان دکتری به استفاده از روش و الگوی به کار رفته در کتاب مذکور و ادامه دادن آن در راستای پرداختن به دوره‌های تاریخی دیگر پادشاهان در شاهنامه به پایان برد.

بیش از یک منبع تاریخی برای شاهنامه وجود دارد

دومین مهمان این نشست، فرزین غفوری (نویسنده کتاب) بود که سخنان خود را با نحوه شکل‌گیری این پروژه در دوره کارشناسی ارشد و ادامه آن تا تبدیل شدن به کتاب مورد بحث، آغاز کرد. غفوری درباره منابع تاریخی فردوسی در سرایش شاهنامه صحبت‌هایی مفصل و تخصصی مطرح کرد که بیشتر برای متخصصان عرصه ادبیات و شاهنامه‌پژوهشی مناسب بود. چکیده گزارش او از پروژه‌ای که در کتاب «سنجش منابع تاریخی شاهنامه در پادشاهی خسرو انوشیروان» به انجام رسانده، این بود که منبع تاریخی شاهنامه فردوسی بیش از یک عدد بوده که این عدد قطعا از سه کمتر نیست و حتی می‌تواند چهار هم باشد.

صحبت‌های تخصصی و دقیق غفوری، در بخش بعدی با صحبت‌های ابوالفضل خطیبی ادامه پیدا کرد. خطیبی در ابتدای سخنان خود، توضیحاتی درباره این کتاب برای جایزه کتاب سال ارائه کرد که داوری بر عهده او بوده. او همچنین اشکال دکتر ایدانلو به نام‌گذاری کتاب را هم مورد تأکید قرار داد و خاطرنشان کرد که فعل «سنجش» بهتر است با حرف اضافه «با» بیاید. نکته مهم سخنان خطیبی اما، مخالفت او با ایده چندمنبعی بودن شاهنامه در عرصه تاریخی بود که بر اساس این استدلال، اگر شاهنامه از بیش از یک منبع تاریخی بهره می‌گرفت، انسجام تاریخی‌اش از دست رفته بود و نمی‌توانست تا این حد یکپارچه و دقیق به شرح وقایع بپردازد.

«سنجش منابع تاریخی شاهنامه در پادشاهی خسرو انوشیروان»، حاصل تلاش حدودا هشت ساله نویسنده آن بوده و با ارجاع به ۳۶۲ منبع و کیفیت انتشار خوب، جزو متون معتبر در بازنمایی وجوه تاریخی شاهنامه به شمار می‌رود

کتاب «سنجش منابع تاریخی شاهنامه در پادشاهی خسرو انوشیروان»، سال ۱۳۹۷ توسط مرکز پژوهشی میراث مکتوب در ۵۰۰ نسخه به چاپ رسیده است.

سازمان سینمایی: صدور هر مجوزی در شبکه خانگی بر عهده ماست

خبر

محمد مهدی طباطبایی نژاد معاون نظارت سازمان سینمایی گفت: براساس متون صریح قانونی مصوب نهادهای قانونگذار «صدور مجوز تولید و نمایش هرگونه محتوای سمعی و بصری» بر عهده وزارت ارشاد است. به تعبیری مسئولیت انتشار محتوا و صدور مجوز برای محصولات شبکه نمایش خانگی اعم از فیزیکی یا مجازی همچنان بر عهده وزارت فرهنگ و ارشاد است. وی ادامه داد: صدور مجوز در هر پلتفرمی بر عهده ما است. قانون حتی برای صداوسیما هم مشخص کرده است که اگر خود صداوسیما بخواهد اثری را تولید کند که در سیما پخش نمی‌شود، باید از ارشاد مجوز بگیرد؛ از انتشار تا تولید و مجوز محتوا در تمامی اشکال آن. طباطبایی نژاد اضافه کرد: صوت و تصویر فراگیر در انحصار صداوسیماست. مرکز ملی فضای مجازی، صوت و تصویر فراگیر را تعریف کرده است که چنین رسانه‌ای دو ویژگی دارد اول اینکه دارای کندا کتور پخش باشد. دوم اینکه کاربر غیرقابل شناسایی باشد که وی اودی‌ها مصداق آن نیستند. همه وی اودی‌ها کاربرانی قابلیت شناسایی دارند. این درحالی است که چندی پیش صداوسیما خواستار واگذاری صدور مجوز سریال‌های نمایش خانگی به این سازمان شده بود. این درخواست با مخالفت کانون کارگردانان سینمای ایران مواجه شد، آنها با انتشار بیانیه‌ای مخالفت خود را با این واگذاری اعلام کردند.

تلاش برای ترخیص استاد شجریان تا ۳ روز آینده

خبر

حسن عباسی از پزشکان معالج و دوستان محمدرضا شجریان که در یکی دو روز اخیر از انتشار خبرهایی خوب درباره محمدرضا شجریان خبر داده بود، در تازه‌ترین پست خود در صفحه شخصی‌اش در اینستاگرام نوشته است: «جمعه سی و یکم مرداد ماه شرایط عمومی استاد شجریان بزرگ همچنان پایدار است و با همکاری و هماهنگی همه متخصصان سعی داریم برای ترخیص استاد در دو و سه روز آینده هماهنگ شویم. انشاا... مشکلی پیش نیاید و گرفتاری جدیدی پیش نیاید به امید خدا.» بیمارستان جم همچنین عصر جمعه با انتشار اطلاعیه شماره ۷ درباره وضعیت جسمانی محمدرضا شجریان نوشته است: «امروز شرایط عمومی، قلبی و ریوی تنفسی استاد محمدرضا شجریان پایدار و مشابه روز قبل است، و جهت مراقبت بیشتر در بخش آی سی یو است.» محمدرضا شجریان به دلیل آنچه از سوی پزشک معالجش شوک عفونی عنوان شد، صبح روز شنبه (۲۵ مرداد ماه) به بیمارستان جم منتقل و از همان زمان در بخش آی سی یو (مراقبت‌های ویژه) بستری است.

مجموعه روایت‌های «نجواهای در گلو مانده» به نویسندگی و کارگردانی محسن امیری در ۱۰ قسمت ۱۰ دقیقه‌ای در ایام محرم از یکی از شبکه‌های صدا و سیما پخش خواهد شد.

اتفاقا در بخشی از مقاله دکترای خودم این دو نمونه را با یکدیگر مقایسه کرده‌ام که موجبات تعجب استادانم در دانشگاه را فراهم کرد.

با توجه به این ریشه تاریخی و خاستگاه مذهبی مشهد، چرا تئاتر آیینی در هنرهای نمایشی شهرمان نهادینه نشد؟

ادامه‌دار شدن نمایش آیینی در مشهد نیاز به کار کارشناسی داشت. باید افرادی آشنا به اصول دراماتیک و علاقه‌مند به مذهب متونی را نگارش می‌کردند که همانند نمایش «ابوذر» ماندگار شود. نمی‌دانم چرا این اتفاق نیفتاد. شاید هنوز باید منتظر بمانیم تا عده‌ای به این پیشینه روی بیاورند. حتی در زمینه تعزیه‌خوانی هم مشهدی‌ها موفق عمل نکردند. در سال‌های اخیر نمایش مذهبی و آیینی شاخصی که در خاطرم مانده باشد در تئاتر مشهد ندیده‌ام. نمایشی که انسجام دراماتیک داشته باشد.

البته اطلاع دارم گروهی در آستان قدس رضوی مشغول سامان دادن به این ژانر در هنرهای نمایشی هستند و امیدوارم موفق باشند.

با توجه به اینکه نمایش آیینی ریشه در باورها و اعتقادات مردم دارد، آیا حمایت سازمان‌ها و نهادها از نمایش‌های آیینی مفید خواهد بود؟

اگر کار حساب شده انجام شود بله. اگر افراد حرفه‌ای وارد کار شوند می‌توان گام‌های مثبتی برداشت. آن چیزی که در تعزیه‌خوانی و نمایش‌های این چنینی شاهد آن هستیم با اصول نمایشی فاصله دارد. اگر فردی که با اصول درام‌نویسی آشناست به نگارش متن نمایشی بپردازد همه آن وقایع مذهبی را به بهترین شکل و بر اساس واقعیت خواهد نوشت. این اتفاق می‌تواند در کنار کارگردانی حرفه‌ای و بازیگری درست کار مذهبی را از فراموشی بیرون آورد.

کاری که سیدالشهدا (ع) و خاندان عصمت و طهارت (س) انجام دادند که آوازه‌اش در همه دنیا پیچیده است باید به صورت دراماتیک بیان شود. تعزیه‌خوانی که به نظر می‌رسد نمایشی آیینی است هم در همه این سال‌ها رو به افول رفته و از خلق اثری هنری و تأثیرگذار به اجراهایی تبدیل شده که می‌خواهد هرطور شده اشک مخاطب را در بیاورد.

در سبزوار و مزینان که تعزیه‌خوانی‌های با شکوه استان در آن‌جا برگزار می‌شود هم بیشتر دنبال برانگیختن احساس مخاطب هستند. سعی نمی‌کنند تفکر آن‌ها را درگیر کنند و این موضوع‌ها با اصل قیام عاشورا مغایر است.

نوع نمایش‌ها نبود. «جشن خون» اثری از کمال‌الدین غراب و بعدها نمایش «خورشید کاروان»، که همانند یک نذر هرسال دهه اول محرم روی صحنه می‌رفت، اجرا شد اما ادامه پیدا نکرد. که اگر این اتفاق می‌افتاد آشتی‌کنانی میان تئاتر مذهبی و تئاتر اجتماعی به وجود می‌آورد.

نمونه‌های عمومی‌تری از تئاتر مذهبی در مشهد به یاد دارید که مشابه خارجی داشته باشد؟

جالب است بدانید مشابه آن کاری که در یونان انجام می‌شد و هنوز هم در روزهایی از سال در واتیکان برگزار می‌شود، سال‌ها پیش هم در مشهد اجرا می‌شد. مردم کنار خیابان به تماشای نمایش‌هایی می‌ایستادند که نمادهایی از مصائب عاشورا و ... را بازیگران اجرا می‌کردند. گروه‌های نمایشی از جلوی مردم عبور می‌کردند و مردم با تماشای آن‌ها عزاداری می‌کردند. از میدان شهدای فعلی تا بست بالا خیابان می‌رفتند. به حرم مطهر رضوی می‌رسیدند و آنجا به نوحه‌سرایی و عزاداری می‌پرداختند. در سال‌های اخیر نظایر آن اجراها به صورت محدود در شهر دیده می‌شود. همین کار را در فرنگ به عنوان «پجنت» (pageant) انجام می‌دادند و ما در کشورمان همین کار را با عنوان «دسته» انجام می‌دهیم.

که به موفقیت فیلم وجود داشته را هم به باد داده است.

میترا حجار در این فیلم ایفای یک نقش دوگانه، یا به عبارت بهتر دو نقش مختلف، را بر عهده دارد که بخشی از بازی او به زمان گذشته و بخش دیگرش به حال مربوط است. وجه تاریخی شخصیت افتخار آن‌قدر ضعیف طراحی شده که احتمالا هر بازیگر دیگری هم اگر جای حجار بود، نمی‌توانست راه به جایی ببرد. حتی چند خط دیالوگ تأثیرگذار هم از این شخصیت دریغ شده و گریم سنگین آن، نه تنها کمکی به بازیگر نمی‌کند، بلکه دست او را هم می‌برند. در واقع، افتخار در «نرگس مست» صرفا یک شبح است که باید در فضا حاضر باشد تا محفل‌ها کمی از آن رنگ و بوی مردانه خارج شوند و رگه‌های عاشقانه به فیلم اضافه شود.

در زمان حال اما، وضعیت کمی بهتر است و میترا حجار هم می‌تواند بخشی از توانایی‌های خود را به تصویر بکشد. بازی مشترک او با مهدی پاکدل که حداقل‌های استاندارد بازیگری را رعایت می‌کند، به حجار اجازه داده تا در این نقش خودی نشان بدهد. روحیه سرزنده و امیدوارانه‌ای که او در این بخش به مخاطب انتقال می‌دهد، نشان از توانایی‌اش برای به اشتراک‌گذاری عواطف و جو مورد نظر فیلم‌ساز با مخاطب دارد. اجرای خوب شوخی‌ها و بذله‌گویی‌های این شخصیت، احتمالا بهترین اجرای فیلم را به نام میترا حجار ثبت می‌کند.

یادم تو را فراموش

«یادم تو را فراموش» ساخته علی عطشانی، فیلمی است که می‌توان گفت در سایه حواشی مربوط به زندگی خصوصی ناصر محمدخانی غرق شده است. در حالی که انتظارات از عطشانی بیشتر از این‌هاست، ظاهرا در مورد «یادم تو را فراموش»، فیلم با گذشت زمان، منقضی شده و آن صلابتی که از آن انتظار می‌رود، در اثر وجود ندارد. این فیلم می‌توانست امکان اجرای یک شخصیت پیچیده و چند وجهی به نام تیارا (عشق پنهانی نقش اصلی) را برای حجار فراهم کند و با اضافه کردن رگه‌های روان‌شناختی به شخصیت تیارا، بازی درخوری از این بازیگر بگیرد. این در حالی است که به نظر می‌رسد خود فیلم‌ساز هم تحت‌تأثیر قصه ملتهبی که روایت می‌کند قرار گرفته و با انتخاب یک فرم ساده و اجرای دم‌دستی برای بیان این ماجرا، امکان هرگونه نوآوری و خلاقیتی را از میترا حجار سلب می‌کند.

این‌گونه شد که «یادم تو را فراموش» کاملا زیر سایه «خشم و هیاهو»، اثر هومن سیدی که قصه‌ای مشابه و پرداختی به مراتب بهتر با روایتی سرحال دارد، در گیشه شکست خورد و نتوانست موفقیت مهمی برای بازیگران اصلی خود به ارمغان بیاورد. لازم به ذکر است که انتخاب این نقش پیچیده و چالش‌برانگیز از سوی میترا حجار کاملا معقول به نظر می‌رسید؛ زیرا مابه‌ازای واقعی شخصیت مورد بحث، کاملا مستعد این بود که زمینه درخشش بازیگر را در اختیار او قرار دهد. حجار هم تمام تلاشش را برای اجرای بی‌نقص این شخصیت به کار گرفت و بیراه نیست اگر این بازی را بهترین اجرای فیلم بدانیم؛ اما روایت ساده و تأخیر در اکران، مانع از آن شده که او با فیلم بحث‌برانگیز عطشانی، به سطح اول سینما برگردد.

در مجموع، میترا حجار با این دو فیلم نشان داد هنوز هم امکان اجرای نقش‌های پیچیده و مهم را دارد؛ اما آنچه کارنامه این بازیگر را در سال‌های اخیر تحت‌الشعاع قرار داده، شتاب‌زدگی در انتخاب نقش‌ها و بی‌توجهی به عوامل فیلم‌هاست. ظاهرا وسوسه ایفای نقش‌های پررنگ، اعم از اصلی یا مکمل، اجازه ظاهر شدن در نقش‌های کوچک اما مؤثر را از وی گرفته و با این وضعیت شاید یکی از مهم‌ترین استعدادهای اواخر دهه ۷۰ سینمای ایران، هیچ‌وقت نتواند به ریل موفقیت بازگردد. این بازیگر مشهدی کاربلد آن‌قدر توانایی دارد که نقش‌های کوچک‌تر فیلم‌های درجه اول را نیز طوری با تبحر و تأثیرگذار رنگ‌آمیزی کند که چهره‌اش در ذهن مخاطب به اندازه بازیگران اصلی ثبت شود.

اخبار مشهد

اجرای پویش «قرآن در محرم»

پویش «قرآن در محرم» با هدف انس عموم مردم در عزاداری سیدالشهدا(ع) با قرآن کریم از سوی مرکز تخصصی قرآنی، تربیتی کلام وحی مشهد راه‌اندازی شد. به گزارش ایکنا، مهدی خدادادگان، مدیر مجموعه تخصصی قرآنی، با اشاره به اینکه در بیشتر عزاداری‌ها و مناسبت‌ها به تلاوت و بیان مفاهیم قرآن توجه چندانی نمی‌شود درباره این پویش توضیح داد: پویش «قرآن در محرم» با هدف انس عموم عزاداران سیدالشهدا(ع) با قرآن کریم طراحی شده است. این پویش با همکاری چندین مجموعه، هیئات شهر مشهد مقدس و قرارگاه فرهنگی ـ تربیتی توقف ممنوع در ماه محرم اجرا می‌شود.

به گفته او تلاوت مجلسی قبل از منبر از سوی قاریان ممتاز، تطبیق سخنرانی‌ها با آیات، برگزاری جلسه مختصر آموزش قرآن در هیئت و... در این پویش مد نظر قرار خواهد گرفت.

فراخوان پوشش تصویری جشنواره‌های هنری

فراخوان پوشش تصویری و مستندسازی هنری جشنواره‌های هنری سال ۹۹ و بهار ۱۴۰۰ منتشر شد. اداره هنری سازمان اجتماعی فرهنگی شهرداری مشهد در نظر داد، برای استفاده از توان و تجربه شرکت‌ها، افراد و موسسات فعال در حوزه تصویربرداری و مستندسازی، فرآیند تولیدات تصویری و مستندسازی هنری سه جشنواره «اولین دوسالانه نقاشی شاهنامه فردوسی»، «جایزه ادبی مشهد» و «رویداد ملی فرهنگی، هنری مشهد ۱۴۰۰» را با بررسی سوابق و پیشنهادهای ارائه شده، به افراد واجد شرایط واگذار نماید. از این‌رو از تمام شرکت‌های سینمایی، موسسات تصویری و افراد دارای صلاحیت و تخصص مرتبط، دعوت به عمل می‌آید تا تاریخ ۵ شهریور ۹۹ با ارائه رزومه فعالیت و پیشنهاد خود و همچنین تکمیل فرم ثبت‌نام به دبیرخانه جشنواره واقع در انتهای خیابان بهشتی، بوستان کوهسنگی، خانه هنرمندان مشهد مراجعه نموده و یا به صورت غیر حضوری و از طریق سایت اداره امور خانه هنرمندان مشهد در فراخوان شرکت کنند.

افتتاح حسینیه کتاب در مشهد

«حسینیه کتاب» به عنوان بزرگ‌ترین هیئت مجازی کتابخانه‌های عمومی خراسان رضوی هم‌زمان با شروع محرم حسینی آغاز به کار کرد. به گفته حجت‌الاسلام علی‌اکبر سبزیان مدیرکل کتابخانه‌های عمومی خراسان رضوی این اداره با هدف بهره‌گیری از فضای مجازی در ایام کرونا، برای اولین بار در کشور در ایام عزاداری ماه‌های محرم و صفر فعالیت‌های فرهنگی و مذهبی خود را با عنوان «حسینیه کتاب» انجام خواهد داد.

برنامه‌های تولیدی «حسینیه کتاب» شامل سخنرانی، معرفی کتاب در سه حوزه کودک، نوجوان و بزرگسال با محوریت عاشورا و وقایع ماه محرم و صفر، مداحی و مقتل‌خوانی در دهه اول محرم هر شب ساعت ۲۱ از طریق صفحه اینستاگرام و آپارات اداره کل کتابخانه‌های عمومی خراسان رضوی به آدرس KHORASAN.RAZAVIPL.IR@ پخش می‌شود.

گشایش اقتصادی به‌وقت تنگ‌دستی

ادامه از سرمقاله صفحه یک

... اما مجلس نگران است که فشار ناشی از این طرح به دولت آینده انتقال یابد و دولت بعدی در سال نخست فعالیت خود با پدیده سررسید این اوراق مواجه شود. البته تاکنون مجلس راهکار روشن، قابل اجرا و استمرار پیش روی دولت قرار نداده و تنها مخالفت خود را آشکارا اعلام کرده است ورای اینکه سرانجام قوای سه‌گانه چه تصمیمی می‌گیرند، مهم تصمیمی است که مردم خواهند گرفت و باید دید آیا آن‌ها حاضر به خرید نفت از دولت با نرخ سود کمتر از تورم خواهند شد؛ آن‌هم در شرایطی که سطح اعتماد عمومی به سیاست‌های اقتصادی درحال اجرا پایین است و شکاف موجود، اجرای طرح‌های ضربتی گشایش اقتصادی را به‌دلیل چشم‌انداز خاکستری از وضعیت شاخص‌های کلان اقتصادی با ابهام مواجه می‌سازد.

معادله چندمجهولی اقتصاد ایران را نمی‌توان با ایده گشایش اقتصادی حل کرد و شرط موفقیت طرح‌های گشایش اقتصادی، اعتماد مردم به خوش‌قولی ارکان حاکمیت برای رقم‌زدن وضعیت بهتر اقتصادی برای مردم است. وضعیت بهتر با تکیه بر توان داخلی و البته کاستن از سطح تنش‌ها در سطح سیاست داخلی و خارجی در گفت‌وگوی صادقانه با مردم ممکن خواهد بود؛ وگرنه از دیگ جوشان شعارها و وعده‌ها، آشی پخته نخواهد شد. دولت به پول نیاز دارد و کشور به تنگدستی شدید مالی گرفتار شده است و مردم شرایط اقتصاد بهتر را حق خود می‌دانند. سؤال اصلی این است که راه‌حل کدام است؟ بپذیریم که دولت اگر گرفتار شده است، تنها دولت به‌معنای قوه‌مجریه نیست و مهم این است که سطح تاب‌آوری اقتصاد در برابر چالش‌های داخلی و تهدیدهای درونی را افزایش دهیم. این مسیر سختی است که باید درباره آن بیندیشیم و بهترین تصمیم را بگیریم. گشایش بزرگ اقتصادی اگر برای مردم باشد، قابل‌دفاع است و اراده ملی لازم است تا این اتفاق رخ دهد.